

Eius autē quae uictu morbos curat longe clarissimi auctores etiam
 alius quaedam agitare conati: rerum quoque naturae sibi cognitione
 iudicauerunt: tanq̄ sine ea trunca & debiles medicina esset. Post
 quos serapion primus omnium nihil hanc rationalem disciplinam
 5 pertinere ad medicinam professus: in usu tantū & experimentis tam
 posuit. Quem apollonius & glaucias & aliquanto post herachides ta-
 rantinus: alij quoque non medicos uiri sequuti ex ipsa professione se
 ΕΜΠΕΙΡΗΥΟΣ appellauerunt. Sic in duas partes ea quoque quae ui-
 10 ctu caret medicina diuisa est. Alij rationalem artem: alij usum tā-
 tum sibi iudicantibus. Nullo quom̄ quicquā post eos qui supra ca-
 prehensi sunt agitante nisi quod acceperat donec asclepiades me-
 dendi rationem ex magna parte mutauit. Ex cuius successoribus
 themison nuper ipse quoque quaedam in senectute deflexit. Et per
 hos quidem maxime uiros salutaris ista nobis professio increuit.
 15 Quonia autē ex tribus medicinae partibus ut difficillima sic etiam
 clarissima est ea quae morbis medetur. ante omnia de hac dicen-
 dum est. Et quia prima in ea dissensio est quod alij sibi experimentoz
 tantūmodo notitiā necessariam esse contendunt. Alij nisi corporum
 rerumque ratione comperta non satis potenter usum esse proponunt. In-
 20 dicandum est quae maxime ex utraq; parte dicantur: quo facilius
 nostra quoque opinio interponi possit. **INITIUM MEDICINAE.**

Graui qui rationalem medicinā profitentur: haec necessaria esse
 proponunt. Abditarum & mortos continentium causarū noti-
 25 tiam. Deinde euentium. Post haec etiā naturalium actionū.
 nauissime partium interiorū. Abditas causas uocant in quibus requi-
 ritur ex quibus principis nostrae corpora sunt. Quid secundā. Quid ad-
 uersam ualitudinē faciat. Neque enim credunt posse eum scire quomodo
 morbos curare conueniat. Quia hi ignorant sint: neque esse dubium

ordine post rati-
 onalis me-
 dicinae